

altsaa ikke kan bortledes, forinden den kommer til Maaleren, hvad enten saadan Bortledning sker af den flydende Vædske eller af Dampene. Alle Ledninger, hvorigjennem Spiritusen eller Spiritusdampene gaa, forinden Spiritusen naar Maaleren, maa derfor være undergivne en skarp Kontrol, og saaledes tilgængelige, at den fornødne noiagtige Undersøgelse af dem kan finde Sted, og alle Maalinger paa dem maa kunne sættes under Toldlukke, eller gives en saadan Indretning, at den deraf udstømmende Spiritus løber tilbage i Kjedlen uden at kunne komme andetsteds hen, hvad der f. Ex. maa være Tilfældet ved de i Brænderiet mulig anbragte Prøvehaner. De Kontrolforanstaltninger, der overhovedet maatte være at træffe, ville ikke kunne fastsættes ens for alle Brænderier; de maa nødvendigvis afpasses efter den forskjellige Indretning, som de forskellige Brænderier have, blandt Andet saaledes være afhængige af Svaleapparatets Konstruktion; udtømmende Bestemmelser i saa Henseende ville derfor ikke kunne optages i Loven, men det maa overlades Toldbestyrrelsen ved Forholdsordrer at fastsætte de nærmere Regler, som ville være at iagttage, og de Sikkerhedsforanstaltninger, der ville være at træffe, for at Misbrug kan forebygges, og Stattens rigtige Erlæggelse sikres (jfr. §§ 24 og 26).

Yogen Vanskelighed frembyder Klaringen eller Omdestilleringen. Den overveienende Del af Brænderierne her i Landet er af en saadan Indretning, at den gjørende Mæstes Afbrænding ikke giver ren Spiritus eller særdig Brændevin som Udbytte, men kun den saakaldte Drant, som for at blive særdig Brændevin eller stærkere Spiritus kræver en yderligere Destillation, den saakaldte Klaring. Denne Omdestillation foretages i disse Brænderier enten i en egen, dertil bestemt Kjedel, Klaringsskjedlen, eller i selve Brændingskjedlen, og det er et forholdsvis stort Antal Brænderier, i hvilke det sidste er Tilfældet. Da den Drant, der klares, alt engang har passeret Maaleren, og dens Mængde og Styrke saaledes af denne er talt med til Afgiftsopgjørelsen, er det en Selvefølge, at den ikke i klart Tilstand atter maa gaa igjennem Maaleren, hvorved der vilde bevirkes en dobbelt Bestatning. De Brænderier, som benytte Brændingskjedlen til Drantens Klaring, ville derfor være udelukkede fra en Bestatning efter Udbyttet, da der næppe kan gives Svaleapparatet en saadan Indretning, at den klarede Spiritus ikke kommer til at gaa igjennem Maaleren, og de vedkommende Medstaber paa den anden Side udenfor den Tid, da Kjedlen benyttes til Klaring, maatte bringes under saadan Toldlukke, at der habdes tilstrækkelig Sikkerhed for, at al Drant ledes gennem Maaleren. Forsaavidt disse Brænderier angaar, vil det saaledes baade være tvivlsomt,

om Bestatningen strax kan finde Sted ved dem alle, bl. A. ogsaa fordi i flere af dem Svaleapparatets Stilling mulig ikke vil tillade Anbringelsen af Maaleren, og kan den finde Sted, vil den være forbunden med den Uleilighed for Brændevinsbrænderen saabensom for Toldopsynet, at dette maa tilfalde, og indfinde sig for at aftage Toldlukket, hver Gang Kjedlen skal benyttes til Klaring, og atter paasætte det, naar denne er endt. Disse Spørgsmaal ville dog egentlig først da faa større Betydning, naar disse Brænderier strax skulde gaa over til en Udbyttebestatning, i modsat Fald vil der leenes dem tilstrækkelig Tid til at foretage de fornødne Ændringer ved Brænderiet.

Men ogsaa i de Brænderier, hvor der habes en egen Klaringsskjedel, frembyder Klaringen et vanskeligt Punkt. Det vil nemlig sees, at Klaringsskjedlen uden stor Vanskelighed vil kunne benyttes til Mæstens Afbrænding, og at en saadan Afbrænding kan finde Sted under Form og Foregivende af Klaring. Denne Virksomhed i Bedriften maa derfor være undergivet den nøieste Kontrol fra Toldopsynets Side, og om det end vel er umuligt, at dette skulde kunne overvære Klaringen og paa denne Maade sikre Statskassens Interesse, vil det dog være aldeles nødvendigt, at ingen Klaring maa foretages, førend Anmeldelse derom i betimelig Tid forud er stet for Toldvæsenet, for at dette kan udøve den fornødne Kontrol (jfr. § 28), ligesom Misbrug ved Klaringen til Besvigelse af Afgifterne bør være undergivet alvorlig Straf (jfr. § 44).

Det i 1871—72 forelagte Lovforslag, der i det Hele var stemmende med det nærværende, blev vedtaget af Folkethinget, men vedtoges af Landstinget kun med en Hovedforandring med Hensyn til Maalerens Anvendelse navnlig paa Grund af, at man nærede Frygt for Apparatets Paalidelighed og mente, dels at der i saa Henseende ikke forelaa tilstrækkeligt Materiale til at kunne dømme herom med den Sikkerhed, som en saa gennemgribende Forandring krævede, dels at Maaleren ikke skulde passe for vore Brænderiforhold.

I det man iøvrigt skal henvise til den af Folkethingets Toldudvalg den 11te Mai 1875 afgivne Betænkning (jfr. Rigsdagstid. for 1874—75, B., Sp. 1337 ff.), hvori er aftrykt en paa Foranledning af det nævnte Udvalg under 14de Decbr. 1874 af Finansministeren givne Zeemstilling af de Forsøg, der vare gjorte med Apparatet heri Landet, og de Resultater, der, saavel her som i Ulandet, antoges at være naaede med Hensyn til Apparatets Brugbarhed, skal her i samme Diemed anføres.

De Forsøg, der alt i 1871 vare paabegyndte med Maalerens Anbringelse i herværende Brænderier, ere stadig bleve fortsatte med samme gunstige Resultat; den er for Dieblirket opstillet